

GOJNY (1) *ai*

N sg f gojnã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mający właściwości leczenia obrażeń lub schorzeń zewnętrznych: (marg) Mąść goiąca. (-) Druga téż bårzo goyna SienLek 162.

Cf **GOJĄCY**

ZZa